

דרך הבעל שם טוב

גיליון לשבת קודש עפ"י דרכו של הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א

מופץ ב-16,000 עותקים

העלון מוקדש
לעילוי נשמת
מרים אמסטר בת שדרה
ודניאל סיאני בן שדרה
לרפואת
אסף מליק בן מזל

חברותא לדרך

פנינים על הפרשה

המסר של ברכת נהנים

איך מתחילה נפילה? לא איפה שחשבת

לא פעם אדם שואל את עצמו: "איך הגעתי לזה?" - איך קרה שנפלתי בדבר שחשבתי שכבר התרחקתי ממנו? והתשובה עמוקה וכואבת - הנפילה מתחילה הרבה לפני המעשה.

"דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל".

אומר רש"י כי תשטה אשתו - שנו רבותינו: אין המנאפין נואפין עד שתכנס בהם רוח שטות כדכתיב "כי תשטה" וכתוב בו "נואף אישה חסר לב".

אומר רב אושר זצ"ל שרוח שטות - פירושה "גאווה". אין האדם נופל בחטא אלא אם כן קודם כל שכח את השם יתברך.

ובזאת נפלה האישה הסוטה בגאווה, והחטא הוא רק תוצאה של הגאווה שקדמה לנפילה.

הגאווה היא השכחה שהשם שומר עלי מלעשות רע ושהוא המזיכה אותי לעשות טוב.

וכך כותב רבי פנחס מקוריץ בספרו "אמרי פנחס" בשערי תשובה לרבינו יונה איתא שבעל גאווה נמסר ביד יצרו וכו' ואמר שהעניין הוא כך, שכל דבר גדול או קטן אלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו.

נמצא שכל מניעת עשיית איסור או אפילו בהרהור הוא רק מהשם יתברך ובלי עזרתו יתברך כבר הייתי משומד... אך כשמתעלמים מקוטב ועיקר היסוד הזה עלול להראות שאנו בעצמנו חשובים משהו, ונעשים אצל עצמנו "יהודי יפה..." "אני התרחקתי מן העבירה..." נמצא שמסתלק ממנו עזר השם יתברך כי "תועבת השם כל גבה לב" ואין אני יכולים לדור באותה כפיפה אזי נמסר ביד יצרו ונלכד במצודות וחרמים של היצר הרע ועושה כל מה שמפתהו.
עכ"ל עינין שם.

נמצאנו למדים בדרך הבעל שם טוב שכל התחזקות מתחילה בהכרה מי באמת פועל את הטוב - לא אנחנו, אלא רחמיו של השם.

מדור זה נכתב על ידי אברכי כולל 'דרך הבעל שם טוב' - כי תורה אמיתית לא נשארת בבית המדרש, היא ממשיכה איתך לכל הדרך.

שבת שלום
הר' נאור בצלאל

ואפשר לבאר שהתורה נתנה כאן רמז נפלא לעבודת ה': ידוע שתכונת השמן היא לצוף כלפי מעלה, ומטעם זה ציוותה התורה למשוך את "כלי הקודש" בשמן המשחה, לרמז שעל האדם לכוון את כל מעשיו כלפי "מעלה", כלומר, שכל פעולותיו הרוחניות יעשו מתוך מחשבה גבוהה ורוחנית.

לדוגמה: אדם שלומד תורה והוא לומד רק בשביל "להיות חכם", ברור שמטרתו היא "נמוכה" מאד מבחינה רוחנית, אולם כשלומד בשביל "לקיים רצון ה'", אז המטרה היא "גבוהה" ונעלית.

דוגמה נוספת: מי שאוכל סעודה בשבת קודש ועיקר מחשבותיו סובבות על טיב האוכל וטעמו, הרי שמקיים מצוות עונג שבת ברמה "נמוכה". אולם אם יעלה במחשבתו שמקיים מצוות עונג שבת שציווהו ה' יתברך, זוכה לקיים את מצוות 'עונג שבת' בדרגה גבוהה יותר.

וכך נאמר במשנה: "וכל מעשיך יהיו לשם שמים" (אבות פ"ב מ"ב), שהאדם צריך לשאוף בכל מעשיו לקיימם לשם שמים ולא להישאר בעשייה ברובד נמוך, שלא לשם שמיים.

ומה שאמרו חז"ל (פסחים ג, א) "לעולם יעסוק אדם בתורה ומצוות אף על פי שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה", פירושו, שבאמת בתחילת הכניסה לתורה ולמצוות, האדם חייב להשתמש עם נקודות של "לא לשמה", בשביל שיהיה לו את המניע הראשוני להתחיל במצוות, אבל משם צריך להתקדם ולהגיע ל"לשמה".

בפסוק שלפנינו נאמר "ויהי ביום כלות משה - וימשח אותו... וימשחם". מדוע מוזכרת המשיחה פעמיים? ללמדנו, שתהליך העלייה מ"לא לשמה" ל"לשמה", הנרמזת במשיחת השמן, לא מתרחש בפעם אחת, אלא עובר דרך שלבים משתנים ומדרגות רבות, ועל האדם לעלות בהם עד שיגיע אל ה"לשמה".

וכך היה מעשה אצל הרב בן ציון אבא שאול, שביקר יהודי במילים אלו: "שתזכה ללמוד תורה שלא לשמה" - והסביר שאי אפשר לדלג על דרגת "לא לשמה", ובהתחלה עליו ללמוד תורה ש"לא לשמה", ובתהליך מדורג יזכה לעלות לדרגת "לשמה".

דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל (ו, יג)

הכהנים מצווים לברך את עם ישראל: "כה תברכו את בני ישראל". אולם התורה מדגישה שהברכה לא באה מהם אלא מהקב"ה, שנאמר "ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם". צריך להבין, אם הקב"ה הוא המברך, מה המטרה שהכהנים יברכו את עם ישראל?

ונראה לבאר, שאמנם ה"ברכה" באה מאת ה' בלבד, אולם הכהנים הם העושים את "ההכנה" שיהיו ישראל ראויים לקבל את ברכת ה', וזאת באמצעות "ברכת הכהנים", שבה מחדירים בכל אחד ואחד את האמונה שה' יתברך הוא לבדו מקור הברכה. וכך אומרים הכהנים:

"יברכך ה' וישמורך" - דע לך שכל הברכה והשמירה הן מאת ה', ורק הוא יכול לברך אותך ולשמור עליך.

"יאר ה' פניו אליך ויחנך" - מי שמאיר לך פנים ונותן לך חן הוא הקב"ה.

"ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום" - ה' נושא פניו אליך והוא הנותן לך שלום.

זהו תפקידם של הכהנים: להחדיר בעם ישראל את הידיעה שהברכה בכל העניינים היא רק מאת ה'. וכך מצווה אותם התורה "ושמו את שמי על בני ישראל" - שעליהם לשים את שמו ואמונתו של ה' בתוך ליבם של בני ישראל. והקב"ה מבטיח שעל ידי אמונה זאת, יברך את עמו ישראל - "ואני אברכם".

לא לשמה - טוב או רע?

ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אותו ויקדש אותו ואת כל כליו וימשחם ויקדש אותם (א, יא)

כלי הקודש נמשחו בשמן המשחה קודם שהתחילו להשתמש בהם לקודש. מדוע ציוותה התורה למשוך את כלי הקודש בשמן ולא במשקה אחר כמו יין או מים?

האדם צריך לשאוף בכל מעשיו לקיים לשם שמים ולא להישאר בעשייה ברובד נמוך, שלא לשם שמיים

לרפואת נועה בת גילה | לע"י: נועם בן ארז וענבה | הודיה בת עידית | יוחאי חי בן מרים הי"ד | שלמה (סולמון) בן ברכה ברפה | אמי מורתי יונה נגמה בת שמעה ושמועון סעיד | שרה בת מרים | דרור בן שרה ז"ל

זמני השבת		
ניסה	ציאה	ר"ת
19:19	20:28	ח'יפה
19:23	20:27	תל אביב
19:07	20:24	ירושלים
19:15	20:25	באר שבע

"החיים שלך יכולים להשתנות בשיחת טלפון אחת! התקשר עכשיו לקו השיעורים של דרך הבעל שם טוב וקבל כלים אמיתיים לזוגיות, חינוך והצלחה יומיומית."

שלוחות ושידורים חיים/חוזרים | 03.30.90.900 | בנוסף מס' מיוחד לחיזוק יומי מהרב | 03.30.90.990

אישה חכמה לא תופסת את בעלה על חם
- היא מחזירה אותו אליה באהבה
 (מתוך השיחה)

כשהלב פתוח - הבית נבנה מחדש

זה לא שהאישה רעה. זה לא שהבעל נפל. זה פשוט שבלב התחיל להיסגר איזה חלון, איזה פתח.

ופתאום היא לא משתפת, והוא לא מספר.

וכשאין פתיחות - יש חשדות.

וכשיש חשדות - יש מעקבים.

וכשיש מעקבים - מתחילים ליפול...

הפסוק מספר על הסוטה, אבל האמת? הוא מדבר עלינו.

איך זוג נופל לאט-לאט, ואיך בונים את זה חזרה - עם פתיחות, עם אמון, ועם דרך של אמת.

תחילת הנפילה - כשהלב נסגר

"ושכב איש אותה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה".

נעלם מעיני אישה ונסתרה - והיא נטמאה. התורה פה רומזת על חוסר פתיחות בין שני בני הזוג.

זוג יושב לארוחת ערב ומשוחחים:

- מה נשמע, מה קורה? איך היה היום?

- בסדר.

- איך היה בעבודה.

- הכול בסדר, אני לא רואה צורך לשתף.

- איך היה היום בכולל?

- ב"ה, משתדלים. (והוא לא למד כלום)

- תשתף אותי.

- כרגיל.

זוג צריך פתיחות, לשתף אחד את השני.

הוא לא פתוח אליה, והיא לא אליו - שני בונקרים.

כשאתה רואה שהיא נסתרת - והיא נטמאה.

מה יש לך להחביא שם? למה את לא מספרת? למה אתה לא מספר?

מה זאת הסגירות הזאת? "ונסתרה ונטמאה".

שיתוף זה כוח

זוגיות אמיתית היא זוגיות של שיתוף

אני רוצה לעשות סיום מסכת.

שבוע הבא תארנן את כל הכולל לסיום מסכת. - תשמעי, אני לא יודע אם האברכים יוכלו...

- אז עוד שבועיים, אני חייבת זכויות. בורא עולם זיכה אותי בבעל שלומד בעיון אז אני רוצה לעשות סיום מסכת.

- אבל יש 70 אברכים.

- קטן עליי. בשבילך גם 200 אברכים.

הבעל נלחץ וצלצל לחברותא שלו: תקשיב, אשתי רוצה לעשות סיום מסכת. מה עושים? כבר שנתיים אנחנו לא לומדים. בוא מהר נריץ את החומר. יש לנו שבועיים, נסיים מהר מסכת תענית.

חזר לכולל, סיים את המסכת, עשו סיום מסכת עם אברכים. היא זו שהחזירה אותו לכולל. אח"כ עוד אמרה לחברותא שלו: "תעשה לי טובה, תפוס אותי. תן לו מילים טובות. הוא לא צריך לדעת שאני בתמונה. אני מוסיפה לך כל חודש עוד 200 ש"ח, אבל תדאג שבעלי יהיה בעניינים".

לא לחפש את הבעל. ואם תפסת אותו - לא להראות לו את זה:

"מה חשבת? אדוני, קלטתי אותך. עליי לא עובדים".

"אוקיי, תפסת אותי על חם". ממש גיבורה.

אז בעלך ילמד להיות יותר מחתרת, ערמומי. **לא תרוויחי כלום.**

אתם יודעים מה קורה לבעל שחי בבית שהוא מרגיש שאשתו מחפשת אותו? **רק זה עצמו גורם לו ליפול לכל המקומות הכי נידחים שיש בעולם.**

מה עושים? רבותי? איך מסדרים כזה בית רקוב? זה בית שצריך תיקון.

איך מתקנים?

"והביא האיש את אשתו אל הכהן."

ידידי היקר, יש לכם רב בבית? יש לכם דרך בבית? מי הרב שלך? מי מורה הדרך שלכם? אתם קשורים לצדיק ר' אשר? למי אתם קשורים?

"והביא האיש את אשתו אל הכהן."

התחלת התיקון הוא קודם כול שיהיה רב ששני בני הזוג הולכים בדרכו. לפי ההנחיות שלו. "רב" הכוונה - מורה דרך, הנחיה, הדרכה.

אתם יודעים כמה זה חשוב שיש בבית רב?

בכל בית יש ויכוחים.

אבל כשיש רב - אז 99% מהוויכוחים יורדים. למה?

כי כשיש ויכוח - לא רבים כמו שני תרנגולי הודו, אלא מה עושים? הולכים לשאול את הרב.

כשאין רב - הכול פתוח...

היה יהודי אחד שאשתו רצתה לנסוע לחו"ל עם חברה.

הבעל אמר לה: "מה פתאום? התחתנתי איתך כדי שתהיי איתי, וזה מה שיצא ממך? טיולים לחו"ל עם חברה? איפה הראש שלך?". נהיה בלגן בבית. היא אמרה לו - "אתה חונק אותי, אני רוצה לצאת, להתאזור".

והוא עונה - "זאת ההתחלה של הדרדר, הנפילה,

ופתיחות.

לצערי הגדול, היום מדריכים אותך מראש לא לשתף. אל תספר לאשתך על החולשות והקשיים שלך, כי היא תזלזל בך.

אם תגיד לאשתך: "את יודעת, היום בתפילה יותר ריחפתי מאשר כיוונתי. כל קריאת התורה נרדמת. התעוררתי במפסיר. ואת יודעת למה התעוררתי? כי היה בר-מצווה, זרקו סוכריות, ואחת פגעה בי ישר בעין."

מהי תגובתה של האישה שבעלה מספר לה זאת? "זה נקרא שאתה רציני? בן תורה? בשביל זה אני עובדת קשה?"

הבעל יגיד: "אוקיי, הבנתי. אותך אי אפשר לשתף בכלום, כי כשאני משתף אותך - את יורדת עליי".

מה עושה אישה חכמה?

"בורא עולם, תודה שזיכית אותי בכזה בעל אמיתי. זבולון שלי, אני רוצה להגיד לך שאני מעריצה אותך. אני שמחה שיש לי בעל זבולי כמוך - אמיתי, פתוח. דבר שני - אתה היית כזה עייף, עובדה שנרדמת ובכל זאת הלכת לבית הכנסת. אבל בגלל שאתה כזה רציני, גם אמיתי וגם עובד אני מצפה וחושבת שכדאי לך בפעם הבאה להשקיע עוד קצת בתפילה וכך תהיה עירני גם בקריאת התורה. מה אתה אומר, זבולי?"

"אשתי היקרה, את לא יודעת איך הרמת אותי לגבהים. אני חשבתי שאני לא שווה כלום, ושחבל שהלכתי לתפילה. תודה רבה, אשתי, חיזקת אותי".

אבל כשאנחנו מסתירים - האישה לא סומכת על בעלה, הוא לא סומך עליה, ושניהם חיים בחשדות. וזה לא נגמר.

חשדנות שורפת את האמון

אישה מחפשת את בעלה - כל היום הוא בבדיקות אצלה. בעל כל היום מחפש לתפוס את אשתו.

- החברותא שלו בכולל אומר לו:

- אתה יודע מי התקשרה אליי אתמול? אשתך.

- באמת? למה?

- היא שאלה אותי אם באמת למדתי איתך אתמול.

- ומה אמרת לה?

- אמרתי לה שכן.

- ומה היא אמרה?

- שטוב לדעת.

אתה הולך, ולכל מקום אתה מקבל טלפונים שבודקים אותך.

אתה במעקב. מחפשים אותך. איפה האמון?

אבל מה קורה אם האישה צלצלה לחברותא שלו...

- שלום, מדברת אשתו של זבולון. בעלי למד איתך אתמול?

- לא, הוא כבר שנתיים לא לומד איתי.

- מה? שנתיים?

- כן, שנתיים שאנחנו לא לומדים.

- אני לא מאמינה. הוא כל ערב יוצא, והוא אומר לי שהוא לומד איתך סדר ג'.

מה עושה אישה חכמה?

- זבולי, כבר שנתיים שיש לך חברותא כזה נפלא,

כל מה שחשוב לכם בדרך הבעל שם טוב

ייעוץ אישי עם הרב: 050-3739010 שלומי

קו השיעורים העולמי של דרך הבעל שם טוב: 03-30-909000

להקדשת עלון ולתרומות: 052-225-8276

מענה אנושי א'-ה' בין השעות 9:00-15:00

בטלפון: 03-30-909000

קו סיפורי הילדים: 08-919-0090

קבלת עלון וחיזוקים ישירות למייל: derech.alon@gmail.com

בחסות: הדרך לבית משלך ישראל משכנתאות: 053-3150162

רוצים להזמין את הרב לשיעור ולהביא את האור לאזרחים?

בואו להיות שותפים ולהאיר את הדרך בכל הארץ!

חייגו עכשיו לשלומי כהן: 050-3739010

וקבעו תאריך לשיעור הקרוב!

שאל את הרב

לשאלות לרב ניתן לפנות גם במייל:

ask@bshemtov.co.il

מטפלת רגשית

עפ"י דרך הבעל שם טוב

052-5732470

בס"ד שמחים לרגש אתכם:

הדרך לזכור ולהאיר

צירה של אהדות מבית דרך הבעל שם טוב:
מסרים יומיים מלאי אור ותובנות עמוקות לחיים
מסודרים לפי מות השנה

לבקשת הרב ניקח כולנו חלק במיזם האהדות
שיפיץ את 'הדרך' ויקרב את הגאולה

מה בספר?

אהדות יומית
מיטב אישי מהנפלים
בעל מוסמעות לחיים
המספרים נאספו בעל רב
ממשפחות הקדושים

זכרון יומי
לקדושי 'חרבות ברזל'
שנפלו ביום זה
בכל יום יזכרו וישמחו לאור
הלימוד היומי

אור יומי
מסר לחיים מתוך
תורות הבעש"ט
נכתב ע"י הרב שליט"א

בשל הוצאות המרובות יצאנו במצע מיוחד!

תורמים 360 ש"ח סכום חד פעמי עבור ההדפסה
וננכסים להגרלה על 'שיעור אישי בביתנס' שינכס לכם את הברכה לבית

בנוסף, התורם מעל 500 ש"ח:

יקבל ללא הגרלה: ספר אחד לשימוש אישי וספר נוסף לבית הנכנס שיבחר.

לתרומה
סרוקו את הקוד

חייגו והאינו לדברים המרגשים של הרב
אודות חשיבות המיזם:
03-30-90-900
שלוחה 56

לקבלת קישור לתרומה למייל שלחו הודעה: haderech.lev@gmail.com

דרכי יצירת קשר להפצה / תרומות להנצחה
מוקד אישי למשפחות הקדושים והנופלים: 052-225-8276

לתרומות ושותפות בעלויות ההדפסה:
052-716-3882

ארגונים, ועדי עובדים ועוד המעוניינים לרכוש את הספר
בנכות מוגדלת פנו עוד היום: 052-58276

- עם דמעות.
- אולי תשני גישה? הרי בכל מקרה
את לא ישנה עד שהוא בא. אז
במקום לקבל אותו עם דמעות,
בינתיים תכיני את המגבת של המקלחת,
תכיני את השמפון, את הפיג'מה - שהכול
יהיה מוכן. שהקומקום כבר יהיה מבעבע,
שהעוגה כבר תהיה אפויה בתנור.
וכשהוא יבוא בשתיים בלילה - תגידי לו:
"שלום, הנה החתן שלי. התגעגעתי. היית
חסר לי."

תקבלי אותו כמו מלך.
- הרב, אני לא מסוגלת.
- את רוצה לנסות?
- טוב, אני אנסה.
יום חמישי הגיע.
הוא אמר לה להתראות.
- מתי אתה חוזר?
- אל תגבילי אותי.
הבעל חזר בשתיים וחצי בלילה.
אשתו כבר הכינה את העוגה, המים
רותחים, הבגדים מוכנים למקלחת.
כשהוא נכנס, היא קיבלה אותו בחיך:
- שלום, מה נשמע?
הוא היה בהלם.

רגיל לראות את אשתו בוכה - ופתאום
חיוכים.
" התגעגעתי. כנס להתקלח. קפה ועוגה
מחכים לך."

הוא חשב שזה חד פעמי.
שבוע אחר כך - אותו דבר. וככה חודש.

כשהלב פתוח - הוא משתנה לבד

אחרי חודש הוא אמר לה:
- אשתי היקרה, אני רואה את עבודת
המדידות שלך. זה נותן לי כוח. מהיום
אנחנו לומדים יחד שתי הלכות לשון הרע
מהחפץ חיים.
- תודה, בעלי.

הוא ממשך ללכת לכדורגל. עובר עוד
חודש:

- אשתי היקרה, אני רואה את עבודת
המדידות שלך. זה נותן לי כוח. אני מקבל
עלי ללמוד עוד סדר בכלל - להיות
אברך יום שלם. ועוד חודש:

- אשתי היקרה, עכשיו יש לי עוד כוח -
אני מקבל על עצמי להוציא שבת רבנו
תם.

והיא ממשכה וממשיכה.
- אשתי, החלטתי שאני מפסיק לשמוע
רדיו.

הגברת עושה עבודה - והוא עולה ועולה.
והוא אומר: "אני בטוח שאני בא לראות
אישה בוכה - אבל אני רואה איך שהיא
נלחמת לקבל אותי הכי יפה בעולם ולא
אומרת לי חצי מילה."

לבסוף - הבעל הפסיק עם הכדורגל.
כי הגברת הזאת הייתה חכמה.

לא הלכה עם בעלה וחפשה אותו,
אלא נתנה בו אמון.

עם קצת עידוד ותמיכה -
את תהפכי את בעלך מקצה לקצה.

יהי רצון שנזכה כולנו ללכת בדרך האמת.

ההפקרות".
ואז הם נזכרו שיש להם רב...
- מה הרב אומר?
- לשם מה את צריכה לטוס לחו"ל?
- הרב, אני חנוקה, אין לי אוויר בבית,
אני חייבת את זה בשביל השחרור הנפשי
שלי, כדי שאני אוכל לתת לבעלי להמשיך
ללמוד.
- אין בעיה, טוסי.
ואכן היא טסה. חזרה אחרי שבוע -
חדשה.

ומה קורה כשאין רב בבית?

אני אספר לכם.
היא רצתה לטוס, בעלה לא הסכים.
בסוף הגיע המצב:

"לא שואלת אותך, אם הייתי שואלת -
היית עונה. אבל לא שאלתי אותך. אני
טסה. הבנת או לא הבנת?"

אבל כשהיא טסה, מה התחושה שלה?
"לא שמתי על בעלי, אני אעשה
מה שאני רוצה. הוא לא יקבע לי."
חזרה משם חצי פושעת.

למה? כי כל הטיסה הייתה טיסה של נגד,
של אנטי.

"לא שואלת אף אחד. אני עושה מה שבא
לי."

אבל כשיש רב בבית, והרב אמר לה לטוס -
שאלתי דעת תורה.
אז גם כשהיא טסה לחו"ל - היא הרגישה
שהיא עושה את רצון ה'.

וכשהיא חזרה - חזרה אחרת: רגועה,
שמחה, הכול מנוהל על פי דעת תורה.

מה הילדים שלך רואים?

לפי מי אבא מתנהל? מה הכיוון?
מי המדריך של הבית?

בית - זה שני חברים

מהו בית? ר' אשר אומר: בית משמעו שני
חברים. לא את מעליו, ולא הוא מעליך.
ה' מעל שניכם. לשניכם יש רב, מורה
דרך, פתיחות, שיתוף. האמירה בבית היא
אמירה רכה.

בפנים, אתה יודע בדיוק מה אתה רוצה -
אבל לאט לאט, אתה מוביל את המהלכים.

הנכוד מחנך יותר מצעקה

היה זוג שהבעל, עוד מהרוקו, היה
מכור לכדורגל.

כל יום חמישי בשנה הראשונה לנישואין,
הוא אמר לאשתו להתראות, והשאר
אותה לבד בבית. והיא רועדת מפחד.

היא שואלת אותו:

- מתי תחזור?
והוא עונה:

- אל תגבילי אותי. כשייגמר המשחק,
אחזור הביתה.

חודש ראשון לנישואין.

עוד שבוע ועוד שבוע - וכל יום חמישי היא
הייתה בוכה שהוא משאיר אותה לבד.
"איזה בעל יש לי, משאיר אותי ככה
לבד..."

ואז - היא נשברה.

כעבור חודשיים שכל יום חמישי הוא עזב
אותה, היא התקשרה אליו לשאול מה
לעשות. אמרתי לה:

- איך את מקבלת אותו כשהוא חוזר?

גלו את טעמה המתוק של התורה

בואו להצטרף אלינו ללימוד חוויתי

בכולל הערב החדש של 'דרך הבעל שם טוב!'

בית המדרש 'פני אהרון', רחוב האדמור מקוצק 20, בני ברק

ר' אברהם: 052-225-8276 כל ערב 21:00-22:30 ר' נאור: 055-669-6727

הנציח יקיריכם באור התורה
הזמנות מיוחדת להקדיש את לימוד התורה
לעילוי נשמת יקיריכם או לרפואה והצלחה.

בסוף כל יום:

מי שברך לתורמים
ואזכרת נשמות לנפטרים

מוֹזֵר אֲבָל אֲמַתִּי פֶּרֶק ג'

הוריו של אברהם התגרשו, והילדים לועגים לאברהם ומשפילים אותו. הוא נעשה נחיתי וחסר בטחון.

כשמיניע אברהם לגיל השדוכים, הוא נפגש עם בחורות רבות, אך מתאר להן שהוא "כלומניק", והן נרתעות. הוא נפגש עם פרידה, ולאחר שאלת רב, היא מעניגת להמשיך למרות מה שאברהם אומר על עצמו.

אברהם הגיע לפנישה תוהה, ושאל את פרידה בפליאה, "למה את ממשיכה להפגש אתי? הרי אמרתי לך שאיני שוה כלום! אני כלומניק!"

"אתה לא!" פרידה דברה בלהט, "לכל אחד יש חסרונות, ואתה ממש לא כלומניק! רק הכניסו לך את זה לראש, עד שהתחלת להאמין בזה. קבלנו עליך בברורים אינפורמציה מצגנת, ואפילו שאלנו את הרב חיים קניבסקי, והוא ברך אותנו ב'ברכה והצלחה!'"

אברהם ופרידה נפגשו עוד כמה פעמים, ולבסוף החליטו להתארס. הארוסין נחגג, וההכנות לחתונה החלו. לפני החתונה, אמא של פרידה קימה אתה שיתה רצינית.

"פרידה, ברוך ה' זכית בהתן מיחד, ורא שמים ובעל מדות טובות. אני שמחה אתך מאוד, אבל כמו שאני יודעת, חסר לו בטחון עצמי, בגלל החיים הקשים שעבר. הוא נחיתי מאוד ובטוח שכלם טובים ממנו. אני מקוה שתצליחי להרים לו את הדמוי העצמי ולהעלות לו את הבטחון". פרידה הנהנה. "אני אשתדל לעשות את זה, אמא, אבל איה?". אמא שלה חייכה. "לאישה יש כוח. למלים של אישה יש כוח. תחמיאי לו כל הזמן, תדגישי את המעלות שלו, תדברי אתו על הדברים הטובים שיש בו ותעצמי אותם. תסבירי לו שבכל אדם יש חסרונות, והוא אינו שונה. אם תתמידי לנהג כן, המלים הטובות שלך יחדרו לו ללב וכבר לא יהיה לו שם מקום למלים הרעות שאמרו לו בילדותו".

פרידה הודתה לאמה הנבונה, והתפללה בכל לבה שתצליח במשימה.

החתנה התקיימה, בשעה טובה ומצלחת, ובני הזוג יצאו לחיים חדשים.

פרידה לא שכחה את מלותיה של אמה, והשתדלה לקיים אותן בכל הדימונות.

כשיצאה עם אברהם לסיבוב בשכונה, הוא אמר לפתע, "תראי את הזוג הזה שהולך כאן, כמה הם רגועים... סליחה שאני כעסן כל כך!"

פרידה העותה את פרוצה. "אתה? כעסן? למה אתה חושב את זה? אולי יש בך קצת כעס, אבל כל אדם כועס לפעמים, אין בו אדם משלם! ומי שמצליח להיות רגוע ולא לזעזע - זה בזכות הרחמים של ה'!"

כשהלכו יחד לבית מרקחת, אברהם הביט סביבו ואמר, "מסדר כאן כל כך! נקי פה כל כך! רק אני אדם מבולגן!"

"ממש לא!" מחתה פרידה בתקף, "יש הרבה אנשים בעולם שסדר אינו הצד החזק שלהם. איך שונה מאף אחד!"

כשנסעו יחד באוטובוס וראו בחור ושיבה שמפנה את מקומו לקשיש שהתקשה לעמוד, נאנח אברהם, "אוי, אני עצלן כל כך! ראית אור"

הוא הבחין בזקנו וקם מייד! רק אני עצלן ואיני שם לב אם מישהו בסביבה צריך עזרה!"

"למה אתה חושב את זה?" עצרה אותו פרידה לפני שימשיך להלקות את עצמו. "אתה אדם מקסים! מי שזוכה להיות זריז, זוכה לזכר בגלל הרחמים של ה'! ה' זכה את הבחור הזה לעשות מצוה, אבל זה לא מוריד מהערך שלך. יש באוטובוס אנשים רבים, וגם הם לא קמו! אל תאשים את עצמך בכל דבר!"

בהתחלה התקשה אברהם להאמין לדבריה של פרידה. הוא היה רגיל לשמע עלבונות, בזיונות ומלים מחלישות, ולא הצליח לעכל את השוני. אבל לאט לאט, חדרו ללבו של אברהם מלותיה הטובות של פרידה, אשתו החכמה. אברהם החל להאמין בעצמו וביכולותיו, והבטחון העצמי שלו הלך ונבנה. הוא החל להרגיש שוה בין שווים.

כעבר שנתים, זכו אברהם ופרידה להפך להורים לתינוק המתוק ביותר בעולם. הם היו מאשרים והודו לה' על כל חסדיו.

יום אחד, הלכו בני הזוג לסופר, לערוך קניה לכבוד שבת. לפתע, פגשה פרידה את חברתה מהסמינר. "שלום איטה, מה שלומך? מה קורה אתך?" חייכה אליה פרידה.

אברהם המשיך בקניה, ופרידה נעצרה ליד חברתה והחלו לשוחח.

"ברוך ה'!" השיבה איטה, "אני מנהלת בית ספר. יש לי מאתיים תלמידות, בלי עון הרע! בית הספר שלי מצלח מאוד, ואני אפילו שוקלת לפתח סניף נוסף..." ספרה איטה בגאווה, "ומה את עושה?"

התענינה.

"אני... עדין לא מצאתי עבודה", נמנמה פרידה. "מה?" נדהמה איטה, "אז מה את עושה כל היום?"

"אהה... אני סורגת סוודרים". איטה עקמה את פרוצה בחסר אמון, ונפרדה מפרידה לשלום, ממחרת לתלמידותיה ולשאר עסוקיה החשובים, כפיאה למנהלת כבודה.

פרידה חזרה לאברהם בפנים נפולות. "מה קרה? למה את עצובה?" שאל אברהם בדאגה.

"אתה יודע איזו מצלחת חברה שלי?" התפרצה פרידה, "היא מנהלת בית ספר! יש לה מאתיים תלמידות! היא שוקלת לפתח סניף נוסף!" פרידה התנשפה, "ואיני? סתם אישה לא מצלחת, וישבת בבית וסורגת סוודרים!"

אברהם הביט בה בהשתתפות, ואז אמר, "אבל פרידה, למה את חושבת שרק החברה שלך מצלחת? את אישה מיחדת! את מדהימה! אל תלקי את עצמך. הרי לכל אחד יש חסרונות! וזה שהיא מנהלת בית ספר - זה רק בזכות הרחמים של ה'!"

פרידה הביטה באברהם בהפתעה. "מי למד אותך להגיד את הדברים החכמים האלה?"

אברהם חייך. "מי למד אותי? את, אשתי היקרה!". פרידה הצטרפה לחיוב. היא ידעה כמה זה נכון.

הרי גם ההצלחות וגם הכישלונות - הכל מגיע מהרחמים של ה'!

200+
סיפורי ילדים
מפי הרב,
המחברים
אמונה וכלים
להתמודדות
עם החיים
כדי לקיים און קו אחרי!

בעלות שח 100 ₪
בנבדו
לפרטים ולרכישה:
עומרי: 052-7163882
אברהם: 052-2258276

להאזנה לספור בקו 'ילדים בדבר': חינו 08-9190090 ובחרו את מספר הספור המופיע בענן שמעל הכותרת.

כל בית בישראל
פותח את כל הקווים
לכל בני המשפחה
להצטרפות חיגו: 08-9190090
19 שנות
1978

אין בית
ללא קו הילדים!

*ישנו לב במידה ואינכם יכולים לעמוד בתשלומים, אנא צרו עמונו קשר. אנחנו פותחים לכולם את הקווים